

Törökszentmiklós és Vidéke

19,50 Ft

IV. évfolyam 6. szám 1993. március 26.

Független közéleti lap

Március 15-i képoszeállításunk az 5. oldalon

Börbe varázsolt álmvilág a Pincegalériában

Szakvezetők nyilatkoznak
A RAJT pillanatában a labdarúgók
és kézilabdások várható
szerepléséről a 10-11. oldalon

"... napjainkban nem új vallásról beszélünk, hanem csak "új vallásoskodásról." Olyan ez, mint egy hatalmas salátatál. Még annál is rosszabb, mert legtöbbször össze nem illő dolgokat illesztnek össze, s így keletkeznek a modern vallási kentaurok, szörnyek."

Az új vallások hullámáról és annak veszélyeiről elmélkedik **Szabó József református lelkész** Böjti gondolatok címmel a 3. oldalon

BŐRBE VARÁZSOLT ÁLOMVILÁG

BALLA ISTVÁN KIÁLLÍTÁSA A PINCEGALÉRIÁBAN

Amikor belép a Pincegaléria kiállítótermébe, mintha varázssvessző érintené meg az embert. Mozdulatai lelassulnak, megáll, körbenéz, s lassan valami furcsa érzés hatja át. Az áhíthatnak, az ünnepléységnek, a belső békének valami sajátos keveréke talán, megfogalmazhatatlan, de egész lényével érzékeli. Szelíd, tiszta tekintetű, mégis erőt, elszántságot sugárzó szentek néznek rá körben a falakról, Balla István ikonjairól. Az egyébként sokak által hidegnek, érzéketlennek tűnő ikonok itt és most emberközelié válnak, meleget sugároznak, szinte velünk együtt lélegeznek. Mindezt az anyag teszi, amelybe a fiatal művész szobrait, festményeit álmodta, s amelyet rajta kívül sehol senki a világon úgy mint ő, még fel nem használt. Az alkotások kivétel nélkül bőrből készültek, Balla István a bőrművészet olyan ösvényein jár, amelyen előtte még senki nem lépkedett. Magát bőrészetnek, művészetét bőrészetnek nevezi.

„Nem tudtam jobb szót kitalálni - vallja - . Tudom, hogy furcsán hangzik, de úgy érzem mégis ez a legtalálhatóbb arra, amit csinállok. Bőrrel dolgozok, de ez sem bőrművészetnek, sem bőrművészetnek, sem iparművészetnek nem nevezhető. De szobrászatnak és festészetnek sem. A „bőrészet” mindennek az ötvözete. Magával a szóval azt akartam kifejezni, hogy semmi sem idegen tőlem, ami a bőrről kapcsolatos, nyelvtanilag ugyanúgy, mint a kertész, erdész szóban benne van a valamivel való foglalkozás jelentése, tartalmazza a mesterségbeni jártasságot és ki tudja, mi mindent. Maga a műfaj is az én találmányom, hosszú és kitartó munka, kísérletezés eredménye. Mindenütt és mindenkitől tanultam, ahol csak lehetett. Bőrművészet Pesten, textilfestésze-

tet Párizsban, szobrászatot a világhírű Makrisz Agamennonnál, s mesteremberektől a különböző kézművéségeket. Aztán kísérletezni kezdtem a különféle technikákkal, speciális páclét „találtam fel”, amely segítségével a bőr formálható és gyorsan megszilárdítható, kikísérleteztem fák kérgéből, afrikai

fák terméséből, növényi kivonatokból egy olyan különleges alkoholos festéket, amely tiszteletben tartja a bőr sajátos jellegét. A bőrnek lélegeznie kell, s ez a festék szemben az olajjal, temperával nem fedi azt el, hanem beleissza magát annak pórusait szabadon hagyva.”

Talán ezért is érezni, hogy Balla István szentjei nekünk lélegeznek. A bőr és festés nem egymás ellenében, hanem egymásért hatnak, s a kompozíciónak a bőr saját mintázata is gyakran szerves része. Az alapot a marha és kecskebőr szolgáltatja, a díszítésben gyík, kígyó, hal sőt cápabőr is szerepet kap. De sohasem öncélúan. Az ikonokból, a bőrszobrok-ból a művész anyaggal szembeni tisztelete sugárzik, amely hagyja, hogy az anyag mondja el, amit tud.

Az egyik teremben a szentekről, a másikban pedig a szobrokban, plasztikákban megálmodott Sába királynőjéről, Éváról, a Trubadurról, az Erdő Szellemeről, a távoli, egzotikus világok embereiről, a zárt pillák mögé rejtőző női arcokról, s a bölcs baglyokról. S mi a szentélybe lépve lelassulunk, megállunk, ünneplésesek leszünk, mert az anyag mesélni kezd.

A kiállítás még március 31-ig megtekinthető.

Pásztor

BÖJTI GONDOLATOK

Ki hitte volna tíz vagy húsz évvel ezelőtt, hogy ekkora fordulat következik be a vallások világában, mint ahogyan azt manapság tapasztalhatjuk? Hiszen néhány évvel ezelőtt még olyan divat virágzott, hogy szinte minden szinten - óvodásoktól az egyetemistákig tudományosan beállított tételként tanították az egyház és a vallás (mint felépítmény és hamis tudat) elhalását, eltűnését a történelem színpadáról. Magam is jól emlékszem egykori tanárain harcra és meggyőződéses ateizmusára, istentagadására (tisztelt a kevés kivételnek), akik a tudomány nevében büszkén és gögösen, megvetően és csúfolódva temették az egyházat. Lejárt a vallás, a babona ideje, most következik a tudomány, az ész, az értelem és minden világosabb lesz a napnál is.

Ki hitte volna évekkel ezelőtt, hogy ekkora fordulat következik be, nemcsak a politikai életben, hanem a vallások világában is? Nagyon érdekes történelmi tény: majdnem 200 éven keresztül hirdette Európában szinte az összes tudomány és azok képviselői, hogy az Istenbe vetett hitet tudományosan megcáfolták, már csak idő kérdése, hogy mikor tűnik el ez a sötét babonáság, a csuhások világa, s mindaz, amit kereszténységnek neveznek. Felvilágosodásnak nevezték ezt a kort, szemben a vallás sötét korszakával. Egyben ez az álmodozások korává is vált. Különösen a 19. sz. jeleskedett tudományoskodó próféciákkal: ekkor születtek meg a nagy álmok az emberiség földi boldogításáról, a földi paradicsom boldog társadalmáról. Nagy álmok a legyőzött természetéről, betegségről, halálról, a legyőzött bűnről. A 20. sz.-ban viszont félelmetes és rémes kísérlet történt ezeknek az álmoknak a valóra váltására: ez volt ennek a századnak rémes és véres tragédiája, faszizmustól a kommunizmusig! Úgy nézett ki, hogy valóban sike-

rül a kereszténységet és a vallást kiszorítani a társadalomból, az emberek szívéből. Kiürülő templomaink, megfogyatkozott számú gyülekezeteink, mind arra utaltak, hogy lassan, de biztosan sikeresnek látszik az ateizmus. Az egyházak élték a maguk szerény, összezsugorított életüket, a gyülekezetek kínlódtak a naggyá lett templomok és parókiák állagmegőrzésével, hiszen korábbi jövedelmeik igen nagy részét elvesztették. Jó néhány helyen bele kellett törődni, hogy üresen maradjon a parókia, ajtajait, ablakait csak a szél csukja, nyitja. **MÉGIS HITTÜK ÉS VALLOTTUK, HA OLYKOR SZORONGVA ÉS RIADOZVA IS, HOGY A HITÉLET, A VALLÁS, AZ EGYHÁZ, AZ ISTEN ÜGYE NEM TŰNHET EL, NEM SZÍVÓDHAZ FEL, MINT A FELESLEGES VÉRALÁFUTÁS, HANEM LESZ MAJD EGYSZER RENESZÁNSZA, MEGÚJHODÁSA!**

Bekövetkezett, egyházaink felszabadultak, szabadon végezhetik szolgálataikat. De mégis van bennük szomorúság, mert úgy következett be a fordulat, mintha sosem létezett volna a felvilágosodás szelleme. Váratlanul megszűnt szinte minden viszolygás, tartózkodás és előítélet a mítoszokkal, okkultizmussal, asztrológiával, tenyérjósással, spiritizmusmal, mágiával szemben. A vallástalanságba hajló korszak hirtelen az ellenkezőjébe csapott át. Itt van tehát az új vallásos hullám! Mégsem örvendezhetünk egyértelműen ennek a változásnak, hiszen nem az történik, hogy az eddig megfélemlített, az egyháztól szinte erőszakkal távol tartott emberek most hirtelen, a lehetséges első pillanatban felszabadultak és örömmel visszatértek a történelmi egyházakba. Nem tagadható országos szinten, hogy gyülekezeteink nagy részében növekedések következtek be: több a megkeresztelték száma, egyre többen járnak hitoktatásra, egyre többen keresik fel a lelkészeket

különböző problémáikkal. De ezek mégsem jelentenek döntő fordulatot és változást egyházaink életében. De akkor hol jelentkezik feltűnő módon az új vallásos hullám? Rendkívüli divatja és keletje lett a különféle tartalmú, külsejű, formájú szektáknak, közösségeknek. Van közöttük indiai, ázsiai, kínai eredetű, van keresztény gyökerű is szép számmal, olykor már figyelemmel sem lehet őket kísérni. Lélekvándorlástól a nyelveken szólásig, gyógyításoktól a transzállapotig minden és mindenek az ellenkezője megtalálható. Nem kevesen esnek bele ezekbe a csapdába és főleg fiatalok. Tisztes korú és józan gondolkodású szülők vagy nagyszülők értetlenül állnak a jelenség előtt, hogy gyermekük vagy unokájuk - akit talán a konfirmandus órára odapofozni sem tudtak - hirtelen belép valamilyen eldugott, titkos és titokzatosnak látszó szektába, s ezzel minden eddigi kapcsolatát megszakítja az ifjú, hátat fordít a világnak, társadalomnak, családnak és szinte szerzetesi szigorra emlékeztető életet él. Korunkban valóban ezt éljük át: egy szervezetten ateista (istentagadó) korszak után sokan fedezik fel újra a vallást, csak másképpen, ahogyan azt mi hívő emberek, lelkészek, presbiterek reméltük és elképzeltük volna. Mert valóban igaz a vallások iránti érdeklődés növekedése, de ez nem jelenti azonnal a keresztény üzenet felfedezését. Helyette egy általános szinten mozgó vallásoskodásról van szó, méghozzá egy ún. szinkretizmus figyelhető meg. Mit jelent a szinkretizmus? Lényege: a legkülönbözőbb és az egymástól nagyon távol álló vallások, filozófiák felszínes és tetszés szerinti összekapcsolása. Éppen ezért napjainkban nem új vallásról beszélünk, hanem csak új vallásoskodásról. Olyan ez, mint egy hatalmas salátátál. Még annál is rosszabb, mert legtöbbször össze nem illő dolgokat illesztnek össze, s így keletkeznek a modern

vallási kentaurok, szörnyek. A kereskedelemben már régen bevált módszer az önkiszolgálás, akkor miért is ne következhetne a vallások kereskedelmében is ez az önkiszolgálás. Hiszen kufárok, kéretlen árusok szinte szünet nélkül jönnek és harsányan kínálják az igéretesnek és titokzatosnak feltüntetett portékájukat; vagy kopaszra nyírt fejjel és feltűnést keltő szerelésben, ruházatban, vagy utcai zenebonnával, vagy leszólítva mit sem tudó, gyanútlan, tudatlan embereket. Ha valakit az utca vallásos kínálata még nem csábított el, könnyen megszedül vagy zavarba jön az újságárusok és a könyvesboltok polcai előtt, ahol szép számmal bukkannak fel ennek az új valóságának színes borítójú termékei, melyek önmegvalósítást, tudatki-tágulást, a mindenséggel való azonosulást és eggyéléletet, gyógyulást, egészséget és sikert ígérnek gátlástalan fűszövegekkel. Van itt minden és mindenre vevő: buddhizmus, hinduizmus, taoizmus, ezoterika, gnózis, reinkarnáció, misztika, mítoszok, teozófiák, New Age, okkultizmus, spritzizmus, asztrológia, horoszkóp, alkimia, ufológia, kabala, tenyér és talpjoslások, boszorkányság, sámánizmus, sántánizmus és még hosszan sorolhatnánk.

Mi lehet ezek mögött? Miért kell erről beszélnünk és gondolkodnunk? Azért, mert felelősséggel tartozunk embertársainkért, akik a legtöbb esetben teljesen tájékozatlanok vallási kérdésben és tudatlanságukban kiszolgáltatottak, ezért is csábíthatók el könnyen. Tudjuk milyen sok elképesztő eset történt már eddig is fiataljainkkal. Nagyon nehéz rövid idő alatt pótolni mindazt, ami eddig kimaradt életünkben.

Az első keresztyének életében a bűnt a lelki megújulás ideje volt. Nekünk is szükségünk van arra, hogy megújuljunk Jézus Krisztus által. Fogadjuk meg a régi, ógyházi himnuszunk tanítását: Élünk tehát mérsékeltbben - Szóval, étellel, itallal, Álommal, tréfával - és fegyelmezettebben álljunk önmagunk megőrzésére!

Szabó József
református lelkész

HOGY FELEDÉSBE NE MERÜLJENEK...

Tóth Árpád

(1886 Arad, 1928 Budapest)

A NYUGAT nagy nemzedékének kimagasló költője és egyik legkiválóbb műfordítónk volt. Apja paraszti származású szobrászművész. A család Aradról hamarosan Debrecenbe költözött. A költő itt végezte iskoláit. Rajzoló csodagyerek volt, akiből festőművészt jósoltak. Tanárai először erre a képességére figyeltek fel, később azonban kibontakozott irodalmi tehetsége is. A szülői házában gyakran találkozott Ady Endrével, akire mindig nagy tisztelettel emlékezett.

Érettségi után Budapesten beiratkozott a tudományegyetem bölcsészeti karára. Magyar-francia szakos tanárnak készült, közben egyre több verset írt. Kiválóan tanult, mégsem szerzett oklevelet. Sokat betegeskedett és egyre bánatosabb hangulatú lett. Huszonháromévesen visszaköltözött Debrecenbe, ahol újságírásból és az irodalomból élt. Nagy formaművészettel, egyéni hangon fejezte ki egy érzékeny és beteg ember szenvedéseit és sóvárgását a szebb, derűsebb, emberibb élet után. Gazdag lelkivilágú, nagy műveltségű, nehezen tárulkozó, szerény ember volt, aki végtelenül tisztelte és szerette embertársait. Az első világháború alatt egyre határozottabban adott hangot háborúellenes érzelmeinek. Közben ismét a fővárosba költözött. Házitanítóskodott, majd Az Est című napilap munkatársa lett.

Műfordításait nagy nyelvkultúra, mesteri formakezelés jellemzi.

Élete vége felé egyre magányosabb lett. Ezt bizonyítja LÉLEKTŐL LÉLEKIG című, gyönyörű költeménye is, amit utolsó évében írt. A megpróbáltatások és nélkülözések folytán elhatalmasodott tüdőbaja okozta korai halálát.

Hajnal Józsefné

LÉLEKTŐL LÉLEKIG

*Állok az ablak mellett éjszaka
S a mérhetetlen messzeségen át
Szemembe gyűjtöm össze egy szelíd
Távol csillag remegő sugarát.*

*Billió mérföldről jött e fény,
Jött a jeges, fekete és kopár
Terek sötétjén lankadatlanul
S ki tudja, mennyi ezredéve már.*

*Egy égi üzenet, mely végre most
Hozzám talál: s szememben célhoz ért
S boldogan hal meg, amíg rácsukom
Fáradt pillám koporsófedelét.*

*Tanultam én, hogy általszűrve a
Tudósok finom kristályműszerén,
Bús földünkkel s bús testemmel rokon
Elemekről ad hírt az égi fény.*

*Magamba zárom, véremmé iszom,
És csöndben és tűnődve figyelem
Mily ős bűt zokog a vérnek a fény,
Földnek az ég, elemnek az elem?*

*Tán fáj a csillagoknak a magány,
A térbe szétszórt milliom árvaság?
S hogy össze nem találunk már soha,
A jégen, éjen s messziségen át?*

*Óh, csillag, mit sírsz! Messzebb te se vagy,
Mint egymástól itt a földi szívek!
A Szíriusz van tőlem távolabb,
Vagy egy-egy társam, jaj, ki mondja meg?*

*Óh, jaj, barátság, és jaj szerelem!
Óh, jaj, az út lélektől lélekig!
Küldözzük a szem csüggedt sugarát,
S köztünk a roppant, jeges űr lakik!*

Tóth Árpád (1928.)

1993. március 15.

A lassan felengedő tél didergő hidege lehelte be a reggelt. Még semmi jele a jó időnek, semmi rügy, semmi friss szél, mely megborozná hajunkat, csak a köd, a pára, a nedvesség. Csak az ész tudja, hogy tavasz jön, hogy kikelet lesz, és átfázott tagjainkat átmelegíti majd a napfény.

Teleink pusztítását, életünk összetorlódott törmelékét ideje összetakarítani! Ha a cselekvéshez szükséges energiát, hitet sikerül majd magunkban felépíteni, biztosan többen leszünk, kik emberi példát, erkölcsi tartást, cselekvési bátorságot tanulunk a márciusi ifjúk tüzeiből.

K.Gy-né

Az ünnep képei

A katolikus temetőben Szegő János polgármester emlékezett meg a szabadságért elesettekről és a Hunyadi Úti Általános Iskola tanulóinak műsorát láthattuk. Azt követően zászlóval vonultak az ünneplők a Kossuth terre, ahol dr. Szabó Lajos országgyűlési képviselőnk tartott ünnepi beszédet és a Kodály Zoltán Zeneiskola fúvószenekara játszott.

foto: Árvai

A dolgok állása

Kékestető:

A tető alatt, minden környező völgyben köd, a tetőn szikrázik - s persze olvad is - a hó a napsütésben. Síelők közelednek az északi lesikló pálya lejtőjéhez. Még az enyhébb - simábbik részen a fiatal férfi egyszerre lecsúcsul léce mellé - mögé. A közelben nézelődő idősebb férfi a meredek felé bök:

- Maga arra már ne menjen - nevet.

A fiatalabb is felnevet (még ülve):

- Nem is - s az időközben odasikló feleségéhez fordul:

- Drágám, nem mehetnék inkább uszodába?

(Mondom: szikrázott a hó; napsütés, március, tavasz.)

Jókedv, tavasz március. Változik, átalakul, szépül az idő is, mintha minden újraéledne. Még - talán - gondolatainkban is tavasz van. Arcunkat a tavaszi nap sugarai felé fordítjuk, megmerülünk a fényben, érzéseink - érzelmeink is mind-mind mintha a megújulást dobognák.

Vasútállomások - március 15. délután:

Kellemes idő, mintha az égiek is kegyeikbe fogadták volna az emlékezőket, az ünneplőket.

Várakozás. (Várakozások.)

Számolom a kokárdákat. Csak úgy. Három vasútállomás, három vonat, három óra, háromszor három kokárda (+1). Igaz, a hárommal való oszthatóság nem követelmény, de így alakult. A tény viszont tény. (Ezért a plusz 1.)

Az egyik szerelvény teljes személyzete kokárdadíszbe öltözött. (Rossz reflex, mintha azt vártam volna, mikor jön oda hozzám akármelyikük kérdőre vonni, hogy rajtam miért nincs?)

Kárpát medence mintájú eredeti (már több évtizedes használatban bevált és bizonyított) elemes ünnepelő bútorcsaládunk integrálta magába a kokárdát (is). Talán anélkül, hogy vele együtt integrálta volna a hitemet (amiért és amivel ezt a kokárdát egykoron - sokszor - viseltem); anélkül, hogy integrálta volna szép terveimet (terveinket), s még szebb álmainkat (amelyekért kockáztattam kokárdám viselésével, hogy akármelyik rendőr, munkásőr katona - vadakat terelő stb - kérdőre vonjon: miért is van rajtam a - most éppen nem rajtam lévő - kokárdám? -

Az álmok, a líra (a napsütés) helyett maradt a realitás: a veritékes próza, a szenvedéses - keserves dráma (a köd).

Nem biztos, hogy nem félreérthető példa (bár kell egy jó adag rosszakarát a félreértéshez).

Törökszentmiklós, március, piacssarnok:

Kint süt a nap, bent jókora cűg, az árusok időnként kárhoztatják.

(Talán még nem szoktuk meg: talán még ez az első piacssarnok, amit építettünk; talán mindannyian türelmetlenebbek vagyunk, mint évekkal ezelőtt.) Az áru-

sok többségét legalább látásból ismerem, időnként váltunk egy-két szót (anélkül, hogy szóváltásba keverednénk), elbeszélgetünk. Tudom, egyikük sem az a panaszkodós típus, tényleg csak akkor mondják, ha már nagyon szorít, nagyon komoly. (A vállalkozók inkább sírósebbek, de közülük sem mindegyik, a piac pedig egészen más.)

Bent tényleg hidegebb van, tényleg cűg van. Azért érezhető, hogy egy kicsit mindenki örül ennek az újnak, csak még nem tudjuk igazából elhelyezni dolgaink között.

Lehet, hogy a magyar már csak ilyen (s ebben a történelem még nem tudta igazándiból cáfolni őt), hogy tudja: amikor éppen nekikészül, hogy igazán örüljön, amikor végre - úgy érzi - megszabadul valami nyomasztó bútól, kintől, bajtól, akkor éri - sorsszerűen - valami keserűség. Talán már természetes is tartózkodásunk.

(Talán a mi márciusunkkal együtt. Hiszen a tavasszal együtt ott van az ősz is; a megújulás és az elmúlás; a győzelem és a bukás; a dicsőség és a megtorlás. Március 15. és október 6.)

Vörösmarthy kimondta: „rendületlenül.”

Petőfi hozzátette: „Világszabadság.”

Madách megfogalmazta: A küzdelem belőlünk, embervoltunkból kell, hogy fakadjon, még akkor is, ha látszólag értelmetlen.)

Szép lenne, ha szép tavaszunk lenne; ha arcunkat a nap felé fordítván nem a felhőket kellene keresgetnünk az égen; ha csak úgy, akkor és ott csak élveznénk a meleget (és egész testünket - lelkünket átjárhatná valami felhőtlen - megfogalmazhatatlan mámorítóan felszabadító érzés: maga az igazi Tavasz.)

K. I.

A TÖRÖKSZENTMIKLÓSI FÉNYSZÖV AJÁNLATAI

- Érettségi tablóképek színesben és fekete-fehérben kedvező áron.
 - Fekete-fehér és színes igazolványképek hagyományosan és egy perc alatt is.
 - Színes amatőr munkák kidolgozása az eddigi három helyett egy nap alatt változatlan áron.
 - Portrékészítés minden korosztálynak.
 - Családi események (esküvő, névadó, temetés) megörökítése.
 - Fotocikkek értékesítése.
 - Fénymásolás A/3; A méretben, (kicsinyítés, nagyítás)
- Keressen bennünket, kérje szolgáltatásainkat!

'A NEHÉZ KÖRÜLMÉNYEK KÖZT IS TALPON MARADTAK

EREDMÉNYES ÉVET ZÁRT AZ ÁFÉSZ

1993. március 20-án pontosan nyolc hónap eltelte után az idén első ízben hívta össze a Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZ igazgatósága a szövetség küldöttgyűlését. Nem hétköznapi eseményre került ezen a délelőttön sor, hiszen az igazgatóságnak első alkalommal kellett beszámolni az átalakult szövetség tulajdonossá vált tagságának küldöttei előtt az előző évi üzletpolitikai tervek végrehajtásáról, számot adni saját tevékenységéről, arról, hogy hogyan képviselte a tulajdonosi érdekeket.

Kasza Józsefné MESZÖV titkár értékeli a szövetséget 1992. évi munkáját

Az igazgatóság nevében beszámolót tartó Mász Imre elnök nem volt igazán nehéz helyzetben, hiszen a küldöttek megnyugtatására rögtön a jelentése elején leszögezte, hogy a romló gazdasági viszonyok közepette is sikerült a szövetséget 1992. évi célkitűzéseit teljesíteni, a pénzügyi stabilitást megőrizni. A versenyhelyzet éleződése, a vásárlóerő csökkenése ellenére is sikerült az ÁFÉSZ-nak árbevételeit, áruforgalmát az előző évihez képest 12,4%-kal növelni. A gazdálkodás eredményt hozott, a teljes munkaidőben foglalkoztatott dolgozók átlagbére 26,3%-kal nőtt, s kifizetésre került a tagok számára tervezett osztalék is.

A részletes elemzésből kiderült, hogy a bolti kiskereskedelem bizo-

nyult az egyik legeredményesebb ágazatnak. A piaci pozíciók visszaszerzésével, ill. azok megtartásával, a lehetőségekhez való jó alkalmazkodással sikerült az áruforgalmi tervek teljesítését, versenyképességeit megőriznie. Ebben nem kis szerepet játszott az áruszerzés javulása, az, hogy az árualapok több mint 50%-át a termelő vállalatoktól szerezte be az ágazat, s a nagykereskedelmi cégektől való beszerzésre koncentrálni kihasználta a nagyvásárlások előnyeit. Bővült a kenyér, a pék-

zicipió megmaradtak, amelyet elsősorban szolid árpolitikájának köszönhetnek. Hangsúlyozta azt is, hogy a szolgáltatásokat eddig igénybe vevő szervezetek, pénzügyi helyzetének várható romlása miatt kiemelten kell kezelni a fizetőképességük megtartását és bővítését, a kivitelező részlegnél pedig erősíteni kell a vállalkozói szellemet.

Több más részterület érintése után Mász Imre beszámolója azzal összegezte, hogy a szövetség alapvető célját, a gazdasági talponmaradást elérte, amelyhez döntően járult hozzá a kereskedelmi ágazat. A vendéglátás viszont egyértelműen veszteséggel zárta az egységeket döntő többségben bérbe kellett adni. A bér és létszámgazdálkodás igazodott a szövetség előtt álló feladatokhoz, a 12,4%-os forgalom fel-futást 18,9% létszámcsökkenéssel oldották meg, amely túlnyomórészt a központi igazgatást érintette.

A 26,3%-os átlagkereset növekedéshez sikerült a bérfejlesztés forrásait megteremteni, a fejlesztésben fő elvként a differenciálás, a bérek teljesítményhez kötése érvényesült. Ez utóbbit jelzi, hogy a kereskedelemben az alap és mozgóbér aránya 60:40% volt.

A szövetség egész évben fizetőképességű volt, kinnlevőségeinek összege csökkent, tartozása nincs, s emellett a nyereségfedezeti hányadot is sikerült biztosítani, a tulajdonosok részére a tervezett osztalékot megteremteni.

A Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZ a kétszázegynéhány társa közül azon kevesek közé tartozik, amely e nehéz körülmények között is eredményesen működik.

A küldöttek a beszámolót elégedetten vették tudomásul, s azt az igazgatóság 1993. évi üzletpolitikai tervzetével egyhangúlag elfogadták.

Pásztor

sütemények, a tej és tejtermékek választéka, a húskészítményeké viszont nem mindenben felelt meg a követelményeknek. Ennek javítása érdekében az ÁFÉSZ fejleszteni fogja kapcsolatát a regionális húszüzemekkel, elsősorban a Surjány Hússal.

A felvásárlási ágazat szintén kedvezőbb évet zárt a tervezettnél, a tapasztalatok szerint - jövőben ennek ellenére is változtatni kell az eddigi szerkezeten. A biztonság növelése érdekében aktívabban részt kell venni a termeltetésben, a kistermelői háttér kialakításában.

Az ipari tevékenységet érintve az elnök nagy jelentőségűnek tartotta, hogy minden részleg egész évben folyamatosan dolgozhatott, piaci po-

Kedves István!

Észrevétel az észrevételedről

A Törökszentmiklós és Vidéke 1993. február 26-i számában közölt Észrevételek az ideai költségvetéshez című cikk anomáliái.

Az általad rejtelmesen megfogalmazottak elolvasása után azért tettem többen vizes zsebkendő a homlokukra, mert a képviselőtestületi ülésen felálltál és kijelentetted: Már sokfajta költségvetést készítettél, de még önkormányzatit nem. Nem ismered a működési mechanizmust, tehát nem értessz hozzá.

Írod, hogy híreket, azaz pletykákat hallottál erről is, arról is, amik ugyan - szerinted - sokáig tartották magukat, de végül nem bizonyultak igaznak. Észrevételed felvezetése - hírekre alapozva nem más, mint hangulatkelés a dilettáns képviselőtársakról, hivatalokról, akik bátorkodtak előkészíteni a költségvetést.

Az viszont nem hír, hanem tény, hogy ezek a dilettánsok már harmadik

alkalommal csinálnak olyan költségvetést, ami azért működött a várost, az intézmények dolgozóinak biztonságos munkalehetőséget ad, sportolónk sportolhatnak, stb...

Az meg már csak hab a tortára, hogy megépült közel 40 km aszfaltzott út, Piaccsarnok épült, az intézmények (30-40 év után) mind egy szálig felújításra kerültek, a közvilágítás korszerűsítve lett, a szennyvízhálózat tovább bővült, elkészült a városi új múzeum, az egyéb jelentős apróságokat már nem is említem. Tudom, jönnek a választások, bizonyos politikai körök utóvédharcai, s a politikával foglalkozóknak pengéváltásokra kell felkészülniük, amit személy szerint soha nem tartottam egészséges kísérőjelenségnek.

Visszatérve a költségvetést érintő észrevételeidre, írod, hogy a szükséges konzekvenciákat mindenki vonja le. Bizonyára így történik, ez minden

esetben egészséges gyakorlat. Reméled továbbá, hogy a feladathoz minden érdekelt fél fel tud nőni. Ez is fontos! Azt viszont hiányolom észrevételedből, amit nem rögzítettél sehol sem: Kérem Tisztelt Olvasó, az általam kritizált költségvetést én, a 12. sz. választókerület képviselője is megszavaztam.

Konkluzióként: mily érdekes a sors keze, mert igazából az élet írja a történeteket. Ha tovább lapozunk az újság 4. oldaláról az 5-6. oldalra, ahol a jobb sorsra érdemes Tisztátáj szövetkezet tragédiáját, a 240 millió Ft-os adósság következményeit taglalja a szövetkezet elnöke, elgondolkodom. Te, aki ott hosszú évekig a gazdasági terület első számú vezetője voltál - már ugyan elhagytad a süllyedő hajót - és jónéhány költségvetést alkottál, halovány szereped csak lehet az adósságállomány felhalmozásában.

Sántha Albert

MINDEN EGY HELYEN

könyvtár: a könyveknek - esetleg más nyomtatványoknak és írásos dokumentumoknak - megőrzésére és olvasására (művelődésre, kutatásra stb.) szánt és célra alkalmassá tett gyűjteménye. Magyar Értelmező Kéziszótár

Könyvtár...

Ezerszer újraolvasott, újraélt lapok. Embert formáló alkotások. Az olvasás élményének első mozzanatai. Széttépett és összefűrt könyvek.

Egy élettár, hol megnyugodhat és feltöltődhet az ember

Kihaszználjuk - e minden zugát?

Engedjük - e, hogy annyit nyújtson, amennyit nyújthatna?

- Erről kérdeztem Mezei Imréné könyvtárigazgatót és Batáné Máté Mária igazgatóhelyettesét.

- Nem csak szépirodalmi könyvek kölcsönzésére alkalmas a könyvtár. Könyvállományunk több, mint fele szakkönyvekből áll. A rosszul látók művelődését, kikapcsolódását hangos könyvekkel segítjük. Ezt a szolgáltatásunkat talán kevesen ismerik.

Nálunk az álláshirdetések naponta frissen olvashatók. Pályázati figyelőt, jogszabályfigyelőt is vállalunk. Régi olvasóinknak házhoz visszük a könyvet.

A most végzősök útkereséseit pályaválasztási útmutatóval tudjuk segíteni.

Folyamatban van a közhasznú információ gyűjtemény kialakítása. Jogszabályfeltáró tájékoztató programunkat mindenki igénybe veheti. Felvilágosítást tudunk adni a közérdeklődés körébe tartozó számos témáról pl: helyi vállalkozók tevékenységéről, kárpótlási jegyek felhasználásáról, utazási lehetőségekről stb.

A város története iránt érdeklődők figyelmébe ajánljuk a helyismereti gyűjteményt. Aki betér hozzánk állampolgári jogon ingyenesen kap tájékoztatást.

- Nem mindenki számára természetes dolog könyvtárba járni. Jó lenne, ha már a család inspirálna a gyereket, hogy jöjjenek. Itt tanulni is lehet

Rohanásainkban fedezzük fel - akár újra - ezt a helyet!

Busai Barbara

Köszöntő és reklám avagy Overtúra és oratív

(Köpiül jegyzék szám 186012 - de csak 16.00 után)

A bútorba oltott mókus (Chippeudale) - legalább ő amerikai - a járda alig - szélén üldögélt Dale álnéven, és egyáltalán nem látszott rajta, hogy elnök-vezérigazgató lenne. (Pedig az volt.) Ekkor ütött rajta Avroszim, a barátja, aki éppen lehetett volna elnök-vezérigazgató, de mégsem. Dale éppen zsebmagnójába dudantotta, hogy: „O - o - ok Dájen”, és hozzátette:

Éppen itt ülök a járda szélén, és Harry Truman elnöki beiktatási beszédét próbálom megfejteni. Szerintem pite, bár jó lenne hozzá egy halottkém, az sem baj, ha a KGB-től.

Avroszim, aki már olyan öreg volt, hogy a hamut is „még egy felest kérnék kedveském” - nek mondta, rajtaütött Dalen, aki igen megörült, hogy nem rája (főleg meg hogy nem elektromos), s persze Auroszimnak is. (Gyerünk azzal az expozícióval!) Kora tavaszi délután volt. (Vagy.) Tavaszi kora délután volt. (Vagy.) Korán volt a tavaszi délután. (Mindegy.) Ültek a járdán, és az a szemükbe csámcsogott. (Asz- falt, asz - falt.)

Az elnök -vezérigazgató éppen szlogent keresett legújabb lapszámához:

- Mit szólnál a vásárlóink és szerzőink kiléte és minden betéte titkos, miszerint intim - javasolta Avroszim.

- Erkölcstelen állat - szólította meg őt Dale.
- Melengeti szívemet, hogy így örülsz nekem.
- Inkább az, hogy „minden jó, ha jó”

Avroszim értetlenül nézett vissza.

(Pontosan megfelelve legutóbbi szlogenjüknek, a „ne nézzél úgy, főleg a szemeddel” - nek.)

- Milyen hajó? Hajóról eddig abszolúta szó sem volt!

- Marha - tömörködött Dale.
- Marha hajó. Marhajó.

Dale lassan ráemelte a szemét (bár látszott rajta, hogy valami jóval súlyosabbat és keményebbet szeretne), majd újabb adag olajat s zselét kent a hajára, mielőtt az szétugrott volna.

- Komálni fogják a lapot - mondta végül.
- Mit csinálnak? - döbönt meg Avroszim.
- Mindegy.
- A mi lapunkkal?!
- A mienkkel. És addig jó ...

E néhány sort a legújabb Real Times Never Mind „fanzin” elnök-vezérigazgatójának, Dale Co-

opernek ajánlom, aki - miután 20 Ft-ért eladott nekem egy számot, visszakérte, hogy elolvassa. Az általam kért 8 Ft bérleti díjat viszont sokallta. Ezután közlöm, hogy a 8 Ft, azaz Nyolc forintra a továbbiakban is igényt tartok, s bár van folyószámlám, jó lesz rózsaszínű posta utalványon is. S hogy (kulturális) misszionáriusi kötelességeimnek is eleget tegyek, hozzáfűzöm, hogy a real time üzemmód az emberi agy egyik meghatározó sajátossága.

Ha valaki csak minimális affinitást is érez az avantgarde (avangárd, posztavangárd, stb.) iránt, az bizony kerítsen feltétlenül egy Real Times Never Mind -ot.

Mihail Dzsekszon

Miklósi Top 3

1. Real Times Never Mind

(Ez az a lap, amiben a vásárló nem csalódhat, hiszen eleve csak az veszi meg, aki tudja, hogy mire számíthat.)

2. Városi Hírmondó

(Pontosan azt nyújtja, amire vállalkozik: informál. Talán jó lenne egy. A hónap kérdései - rovatot indítaniuk, melyben a lakosság kérdéseit válaszolnák meg az illetékesek. Ehhez kivágható úrlapot is lehetne mellékelni.)

3. Törökszentmiklós és Vidéke

(Általában mindenkit az érdekelne, ami nincs benne. Ha megírjuk, rögtön érdektelenné válik. Ez azt jelenti, hogy néhány év alatt valóban polgári lap lehet.)

ÚTJÁRA INDULT A LABDA

Rajtoltak a labdarugók és a kézisek

Március 13-án a focisták, 21-én pedig a kézilabdások vágta neki az 1992/93. évi bajnokság tavaszi fordulójának. Lapzártakor a labdarugók az első akadály sikeres vétele után második mérkőzésükre készültek, a kézisek viszont még a depütáció előtt álltak. Olvasóink az időközben már lezajlott két találkozó eredményének ismeretében olvashatják a Csontos Lajos technikai vezetővel és Tóth András szakosztály vezetővel készített interjút, amelyben mindkettőjüket az őszi szezonnól, a felkészülésről, a tavaszi fordulóhoz fűzött reményeiről kérdeztük.

Csontos Lajos: SIKERÜLT A FEJEKBEN RENDET TEREMTENI

- A csúfos őszi szereplést követően meglepetésszerű ragyogó eredménnyel kezdték az évadot a TSE labdarugói. Idegenben verték a csoportban 2. helyen álló Dunakeszit, magabiztos 3:0-ás győzelemmel. Erre még a legvérmesebb szurkolók sem számítottak. Milyen csoda történt a tél folyamán a csapattal, hogy ilyen eredménnyel tudott kirukkolni.

- Nem csoda történt, csak sikerült a házunk táján némileg rendet tenni. A nehézségek tulajdonképpen nem is az ősszel, hanem már az elmúlt év folyamán kezdődtek. Amikor Dobozi Gyula szakosztályelnök, a Mezőgépi igazgatója megvált a várostól s egyben a szakosztálytól is, óriási űrt hagyott maga után a csapatnál. Ő erős kézben tartotta a szakosztály irányítását, a játékosok minden problémáját megoldotta, mindent elintézett a csapat körül. Tudott munkahelyet biztosítani, támogatást szerezni, szívén viselte a labdarugás sorsát. Távoztával a szakosztály magára maradt s mi focisták egy vezér nélküli hadsereggé váltunk. Az új szakosztályvezető szintén magára volt hagyva, egyedül, segítség nélkül nem boldogult. A tavalyi alig-alig sikerült bentmaradás után azt hittem, hogy az ősszel a csapat a biztos középmezőnyben végez. Sajnos nem így lett. A problémák húzódtak tovább nehezítette a csapat munkáját az is, hogy mivel a korábbi Mezőgépnél biztosított állások megszűntek, a játékosok nagy részénél az anyagi létbizonytalan-

ság miatt állandó volt a morgolódás. Ráadásul a szurkolók körében kialakult egy Porhanda János edző ellenes hangulat, amelyet a játékosok átvettek s amely által tovább romlott a helyzetünk. Zsinórban mentek el mérkőzéseink, s mint ahogy ez általában lenni szokott a csapat egysége is megbomlott, a játékosok egymást, az edzőt okolták a sikertelenségért, ellentétek jelentkeztek a fiatalok és idősebbek között. Nagyon nehéz volt megértetni a srácokkal, hogy a jó vagy rossz szereplés elsősorban rajtuk múlik. Egy kicsit mégis sikerült, mert zárásként három mérkőzést tudtunk nyerni, s bár az őszi szezont a 13. helyen zártuk véglegesen nem szakadtunk le.

Ennek ellenére a felkészülést január elején csupán 12 emberrrel kezdtük el, ebből 11-en munkanélküliek voltak. Láttuk, hogy ez tartatatlan állapot, s elkezdtük törni a fejünket, hogyan lehetne a vezetőséget megerősíteni, a csapat helyzetét megszilárdítani. Keresni kezdtünk olyan embereket, akik szeretik a labdarugást, akarnak és tudnak is érte tenni. Szerencsére találtunk is ilyeneket Elekes István, Bernáth Béla és Subicz Imre személyében, akik mindent megtettek, megtesznek a szakosztályért. Szeretnek támogatást a csapatnak, a játékosoknak igyekeztek munkahelyeket biztosítani, tevékenyen résztvettek a szervezőmunkában, s kezükbe vették az irányítást is. Ugyanakkor az önkormányzat biztosította az NB III-ban való szerep-

léshez szükséges anyagi feltételeket, így a felszerelés, utaztatás, a játékosok étkeztetése nem okoz gondot.

A szakosztályvezetés megerősítése után sikerült a fejekben is rendet teremteni. Ahogy javultak a feltételek, úgy javult a felkészülés időszakában az öltözői hangulat is. A januárban edzésre járó 12 ember helyett a nyitány előtt már 18-an jelentek meg az edzéseken, nincsenek álsérült, sértett emberek, s borzasztóan kemény edzőmunkát végeztünk. Ennek eredménye az első mérkőzésen elért ragyogó eredmény, ami számomra is óriási meglepetés volt.

- Gondolom ez a 3:0-ás győzelem lökést kell, hogy adjon a csapatnak.

- A mostani hozzáállást látva ebben egészen biztos vagyok. De van egy ennél lényegesebb dolog is. Az őszi hazai csúfos vereségek miatt a szurkolók jórésze elpártolt a csapattól. Azelőtt az NB III-ban Török-szentmiklóson volt legnagyobb a mérkőzések látogatottsága, ezer körüli nézőszámmal. Ebből az őszre jó ha háromszázan maradtak hűek a focihoz. Ez a Dunakeszi elleni idegenbeli győzelem nagyon sokakat kíváncsivá tett, s az első hazai mérkőzésre bizonyára el is fognak jönni. Most az a legfontosabb, hogy itthoni rossz eredményekkel el ne riasszuk őket újra. Nagyon bízom benne, hogy tavasszal még kellemes meglepetést fogunk okozni.

Tóth András: Dolgozunk, várunk és bizakodunk!

Az ősze 11 ponttal megszerzett 7. helyről folytatjuk a bajnokságot. A felkészülést január közepén kezdtük 15 fős kerettel. Bár a 7. helyezést elfogadható a körülmények ismeretében - hazai pálya hiánya -, nyugodtan mondhatom, hogy a tavaszi folytatás szebb lesz. Annak ellenére is, hogy a mezőny jóval erősebb, mint tavaly, hiszen az NB I-es csapatok gazdasági helyzete meggyengült, kevesebb játékos tudnak foglalkoztatni, s megindult egy erős lefelé áramlás. Nagyon nagy hangsúlyt fektetünk a fizikai állóképesség fejlesztésére, mert egyre inkább a mérkőzések utolsó szakaszában dől el a két pont sorsa. Tulajdonképpen nem is 2 x 30, hanem 2 x 40 percre folyt a felkészülés. Ha a szakmai oldalt nézzük, el kell mondani, hogy a védekezést talán nem sikerült így feljavítani, mint ahogy szeretnénk volna, de támadó játékunkkal nem lesz a tavasszal gond. Időközben megvált a csapattól Mester Attila és Szép Kis Krisztián, Gyányi pedig félig tartalék sorba vonult. Laki sérülése ismét kiújult, s egyelőre nem vehet részt a munkában.

Ugyanakkor visszatért a leszerelt Bukta Csaba, leigazoltuk Búzás Norbertet, és az Olajból átigazoltuk Hortváth Andrást, aki tagja az EB-re készülő junior válogatottnak. Sajnos a jelenleg érvényben levő szabályok szerint ez a két játékos a tavaszi szezonban nem valószínű, hogy játszhat, de az ősze már számolunk velük. Középjátékunk nagyon megerősödött a csapat átlagmagassága jó - talán a legjobb a magyar mezőnyben -, viszont gondot okozhat, hogy a felkészülés idején nem tudunk annyi előkészületi mérkőzést játszani, mint korábban. Az NB II-es csapatok még nem voltak fogadóképesek amikor nekünk a mérkőzések kellettek volna, a magasabb osztályúak pedig nem jöttek ide, hiszen nekik terebben játszott mérkőzésekre van szükségük. Egy nagyon komoly tornán vettünk részt Túrkevény, ahol a Túrkeve és a TSE mellett az Olajbányász és a junior válogatott vett részt, s mindenki meglepetésére a válogatottat sima mérkőzésen 3 góllal legyőztük, s az Olaj mögött a második helyen végeztünk.

Tavasszal nagyon sokat várunk a Gulyás, Danyi, Csuti belső hármastól, de nagyon számítunk Bukta gyorsaságára, Sipos védőjátékára is. A két kapusról változatlanul az a véleményem, hogy a mezőny talán legjobb párosa, ők mérkőzéseket hozhatnak. Szerencsére a kiegészítő emberekre sem panaszkodhatunk. Ha a tavaszi forduló mérkőzéseit tekintem, úgy gondolom, hogy a mostani 7. hely az idény végére 5-re is változhat. Hat mérkőzést játszunk idehaza, s talán idegenből is tudunk pontokat ellopni. A hazai meccseket természetesen kötelező megnyernünk. A bajnokság végső kimenetele szempontjából az utolsó négy találkozó lesz a legizgalmasabb. A négyből hármat itthon játszunk, a negyedik pedig a Hargita ellen idegenben is megnyerhető. Ez az utolsó négy meccs adhatja meg azt a lökést, amely az ötödik helyre juttat bennünket.

Anyagiakról annyit, hogy a tervezett két és félmillió költségvetésünkben pillanatnyilag kb. 1,9 milliót látunk biztosítottak, de az önkormányzattól ígéretet kaptunk, hogy félévkor megvizsgálják a lehetőségeket. Létünk tehát nincs veszélyben, de a régóta emlegetett sportcsarnok nagyon hiányzik. Különösen azért, mert a mostanihoz hasonló anyagi támogatás mellett ez a csapat öt év múlva is NB I. B-s csapat lesz, de ha nem épül fel a csarnok, s nem tudunk itthon játszani, joggal merülhet fel a kérdés, hogy minek. Reméljük előbb-utóbb csak megoldódik ez a kérdés is valahogy.

Ha röviden kellene összefoglalnom a helyzetet, azt mondanám, hogy az az újság, hogy nagy újság nincs. Dolgozunk, várunk és bizakodunk.

- Köszönöm az interjút.

Pásztor

Március 15. Kupa fiú kézilabda

Hagyományosan, március 15-én fiú kézilabda tornát rendezett a Polgármesteri Hivatal Sportfelügyelősege 7-8. osztályosok részére, melyen a helyi Petőfi, Hunyadi, Kölcsey illetve Tiszapüspöki és Tiszaroff csapatai vettek részt. A második-harmadik helyért folyt az éles küzdelem, ahol gólaránnyal szorult a dobogó harmadik fokára a Tiszaroff csapata.

Eredmények:

Kölcsey - Tiszapüspöki	43:10
Tiszaroff - Hunyadi	17:17
Tiszapüspöki - Petőfi	16:10
Kölcsey - Tiszaroff	26:10
Hunyadi - Tiszapüspöki	30:11
Tiszaroff - Tiszapüspöki	26:10
Kölcsey - Petőfi	40:4
Kölcsey - Hunyadi	14:6
Tiszaroff - Petőfi	16:3
Hunyadi - Petőfi	15:5

1./ Kölcsey	4	4	-	-	114:30	8
2./ Hunyadi	4	2	1	1	68:47	5
3. Tiszaroff	4	2	1	1	69:58	5
4./ Tiszapüspöki	4	1	-	3	49:100	2
5./ Petőfi	4	-	-	4	22:87	0

Kosárlabda

Március 7-én került lebonyolításra a megyei leány kosárlabda-bajnokság tavaszi 2. fordulója. A hazai pályán játszó lányok a Karcag és a Mezőtúr fiúcsapataitól vereséget szenvedtek. A szolnoki leánycsapattal viszont kétszer is megmérkőztek és mindkétszer nagy küzdelemben nyerni is tudtak.

Eredmények:

TSE - Referencia - Szolnok MÁV 42:40

TSE - Referencia - Szolnok MÁV 41:32

Reklámtervezés, -szervezés - kivitelezés

MEZOPRINT

REKLÁMIRODA

TÖRÖKSZENTMIKLÓS, KOSSUTH ÚT 135. II./33.

☎ : 5201 Törökszentmiklós, Pf.: 9 ☒ : 13/46

Nyitva: hétköznap 8.⁰⁰ - 16.⁰⁰, szombaton 8.⁰⁰ - 12.⁰⁰

Törökszentmiklós SE NB III-as labdarugó szakosztályának 1993. tavaszi programja

március	20.	13.00; 15.00	NB III.	TSE - Gyöngyös
	28.	13.00; 15.00	NB III.	Monor - TSE
	31.	16.00		TSE - Martfű
április	03.	13.30; 15.30	NB III.	TSE - Ballasagyarmat
	07.	16.00		Martfű - TSE
	10.	13.30; 15.30	NB III.	Jászberény - TSE
	14.	16.00		TSE - Vegyiművek
	17.	14.00; 16.00	NB III.	TSE - Szolnoki MÁV-MTE
	21.	16.00		Martfű - TSE
május	25.	14.00; 16.00	NB III.	Heréd - TSE
	01.	14.30 16.30	NB III.	TSE - Fűzesabony
	09.	14.30; 16.30	NB III.	Karcag - TSE
	15.	14.30; 16.30	NB III.	Szolnoki Cukorgyár - TSE
	22.	15.00; 17.00	NB III.	TSE - Pásztó
	29.	15.00; 17.00	NB III.	St.Kohász - Tse
	június	06.	15.00; 17.00	NB III.
13.		15.00; 17.00	NB III.	Rákóczifalva - TSE

1993. Tavasz Kézilabda NBI-B. Keleti - csoport Bajnoki menetrendje

1. Hort SE	TSE	III. 21.	16.00
2. TSE	Újkígyós	III. 26.	16.30
3. Csömör	TSE	IV. 03.	16.00
4. TSE	Lombik	IV. 09.	16.30
5. D. Medicor	TSE	IV. 17.	17.00
6. TSE	Dunapack	IV. 24.	10.30
7. Szarvas	TSE	V. 01.	17.00
8. TSE	Dunakeszi	V. 08.	10.30
9. TSE	K.Kunmajsza	V. 14.	16.30
10. Hargita	TSE	V. 22.	13.00
11. TSE	Nyírbátor	V. 29.	10.30

A vastagon szedett mérkőzéseket a Tiszaligeti Olajbányász Csarnokban játsszák!

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívunk Téged és
családodat
1993. március 30-án, 19 órára

a **Sza Ma Ba Trió** házikoncertjére,
majd az azt követő baráti beszélgetésre,
és vendéglátásra.

Szabó Sándor - gitár
Major Balázs - dob
Bagi László - gitár

**Az összejövetel helye: Városi Művelődési
Központ Házasságkötő terem.**

Törökszentmiklós, Kossuth út 135.

Belépő: 150 Ft.

A Városi Művelődési Központ szervezésében Színházbusz indul Budapestre:

1993. április 18-án, vasárnap, 12 órakor az **Arizona - Rock Színházba**, Nagy Tibor - Pozsgai Zsolt - Bradányi Iván: **A KÖLYÖK** Édes-bús musical Chaplin emlékére című előadásra. Az előadás két részes.

Szereplők: Mikó István, Keresztes Ildikó, Be-de-Fazekas Annamária, Benkő Péter, Hacser Józsa és sokan mások.

Jegyek a Művelődési Központ 30-as szobájában igényelhetők.

Március 15-én 12 órakor nyílt meg a Művelődési Központ Pincegalériájában Balla István bőrész kiállítása. Szeretnénk megköszönni a színvonalas megnyitót a Kodály Zoltán Zeneiskola hegedű-duójának, a törökszentmiklói ÁFÉSZ-nek és a Tóth és Társa BT-nek a segítségét, mellyel a meghívottak megvendégléséhez hozzájárultak.

Művelődési Központ Törökszentmiklós

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth út 135. ☎: 13

☎: 5201 Törökszentmiklós, Pf.: 100

A szerkesztőség tagjai: Hajnal Józsefné; Kakuk Imre; Kovács Györgyné
Főszerkesztő: Pásztor Gábor Tervezőszerkesztő: Nagy János

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839

Készült a **MEZOPRIMA** Reklámlroda gondozásában
Törökszentmiklós, Kossuth út 135. II./33. ☎: 13/46